

[Handelsministeren.]

være klare over, at det Offer, der bringes, i Virkeligheden er Betalingen af Underskudet og ikke mere. Hvis alt kommer til at forløbe normalt gennem en sund og god Udvikling — hvad vi, der er med til at gennemføre denne Ordning, haaber — skulde Tabet blive det Underskud, der er paa de 136 Mill. Kr., eller, hvis dette Underskud gennem Afvikling af de daarlige Engagementer maatte blive noget forøget — idet alle kender den Difference, der er mellem Bankledelsens Opgørelse og Tomandsudvalgets Opgørelse —, da et saadant Underskud.

Det ærede Medlem Hr. Zahle var dernæst inde paa, at Dækningspørgsmaalet kunde skabe yderligere Uro om Banken, fordi det ikke blev løst nu. Jeg synes ikke, at denne Betragtning er rigtig. Vi naar jo til en Ordning af Forholdene nu. Og selv om vi saa ikke i Øjeblikket naar til en Ordning af Dækningspørgsmaalet, selv om vi til Efteraaret skal tage det Spørgsmaal op til Drøftelse, hvorledes der skal skaffes Dækning for det Statslaan, som optages, saa mener jeg, at en saadan Drøftelse kan foretages, uden at det paa noget Punkt bør føre til Uro om selve Landmandsbanken. Forholdet mellem Staten og Landmandsbanken skulde jo blive afgjort ved den her foreslaaede Ordning og ikke ved Dækningspørgsmaalets Afgørelse.

Men for øvrigt vil jeg sige om Dækningspørgsmaalet, at selv om jeg ikke kan tilraade at stemme for det Underændringsforslag, der er stillet af det ærede Medlem Hr. Zahle, men maa tilraade at stemme imod det, saa mener jeg dog — og det har jeg ogsaa givet Udtryk for overfor Udvalget, og Finansministeren har ligeledes overfor Udvalget tilkendegivet det —, at de Tanker, som er nedlagt i det af det ærede Medlem Hr. Zahle stillede Underændringsforslag, bør inddrages under de Overvejelser med Hensyn til Dækningspørgsmaalet, som maa foretages indenfor Ministeriet, inden Lovforslag angaaende dette Spørgsmaal fremsættes ved næste Rigsdagsamlings Begyndelse i Efteraaret 1928. Og det er Ministeriet villigt til at gøre uden dermed at føle sig bundet paa det ene eller det andet Punkt.

I de Tanker, som er udkastet af det ærede Medlem Hr. Zahle — for øvrigt stammer de, saa vidt jeg har forstaaet, fra Kreditforeningsdirektør Buhl — er der noget som i og for sig er tiltalende, nemlig det, at Aktierne forholdsvis hurtigt skal spredes ud i Befolkningen. Men der er paa den anden Side noget overmaade utiltalende i,

at man skal gaa til en Tvangstegning af Aktier, ikke blot hos — om jeg saa maa sige — Bankens Venner, men ogsaa hos Bankens Modstandere.

Til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller skal jeg ikke sige meget. Det ærede Medlem udtalte — og det glæder jeg mig over —, at selv om han og hans Meningsfæller ikke vil være med til at gennemføre den her foreslaaede Ordning, saa ønsker man ikke at skabe Uro om Ordningen. Jeg finder ogsaa, at selv om man fra visse Sider i dette høje Ting ikke mener at kunne gaa med til den Ordning, som et stort Flertal her har samlet sig om, vilde det være ganske uforsvarligt som Følge heraf at bidrage til at skabe Uro om Banken. Naar vi nu gaar til en Ordning af Bankens Forhold med saa store Ofre som dem, der her er Tale om, har efter min Mening baade Tilhængerne af denne Ordning og Modstanderne af den en Forpligtelse til ikke at være med til at skabe Uro om Banken. Vi maa søge at faa Forholdene til at udvikle sig saa roligt og saa normalt som muligt, for at Banken igen, som jeg har sagt gentagne Gange, kan blive en sund og kraftig privat Bank.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller mente, at en langsom og forstandig Likvidation vilde være den bedste Ordning. Det var ogsaa min Mening, at dette vilde være den bedste Ordning, hvis det kunde ske i Forbindelse med Oprettelsen af en ny og frisk Bank. Men jeg tror, at man vil slaa alt for meget i Stykker og foraarsage alt for store Tab for Staten, hvis man ikke tilvejebringer en frisk Bank, der kan overtage de sunde og gode Engagementer.

Dette er for øvrigt et Spørgsmaal, som jeg ikke skal komme nærmere ind paa. Der ligger jo nu paa Tingets Bord et Forslag om en Ordning, som efter min Mening er god og forsvarlig, og jeg vil slutte med at takke alle dem, som har medvirket til, at dette Resultat er naaet. Denne Tak retter jeg ikke mindst til det ærede Medlem Hr. Pitzner og det ærede Medlem Hr. Stauning. Disse Medlemmer udtalte ved Lovforslagets første Behandling deres Forhandlingsvillighed, ligesom jeg udtalte min Forhandlingsvillighed. De ærede Medlemmer har gennem det Arbejde, der er gjort i Udvalget, til fulde holdt, hvad de lovede ved første Behandling, og det, mener jeg, kommer til at baade den fremtidige Ordning godt.

Stauning: Jeg maa i og for sig beklage, at den Tanke, som det ærede Medlem Hr. Christmas Møller her fremførte, Tanken om en langsom Likvidation, ikke